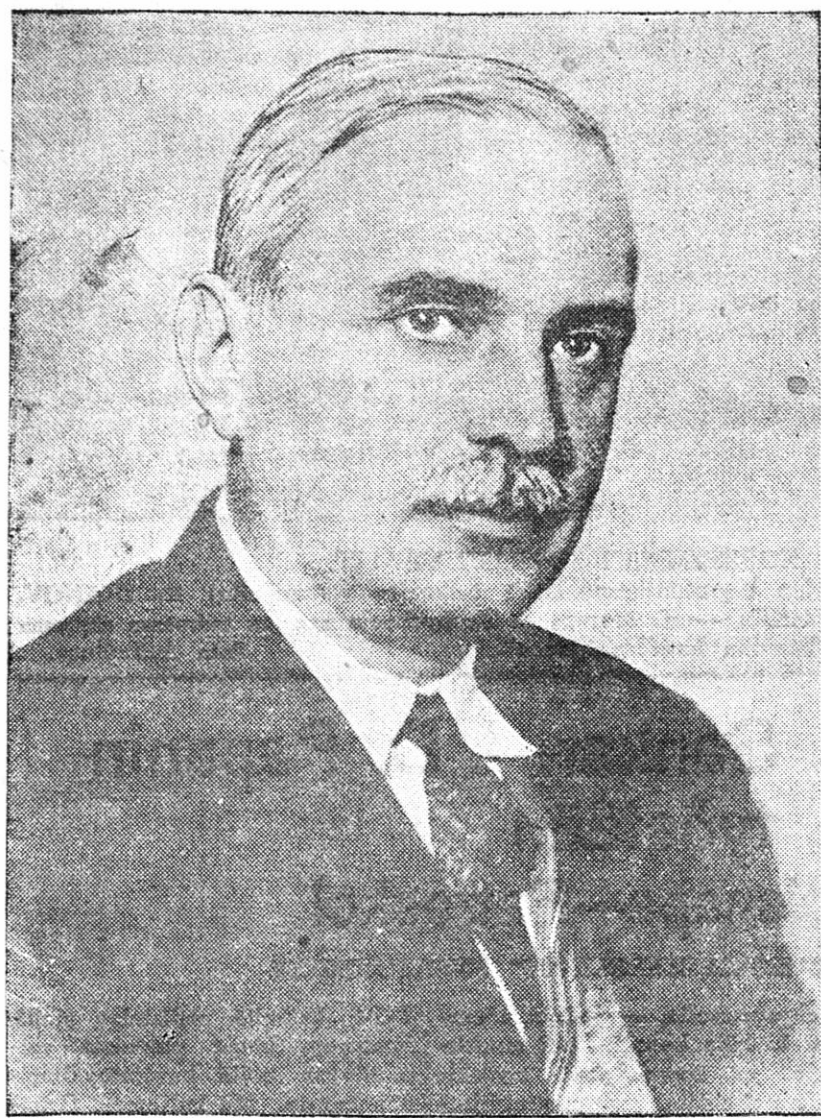

Deputaattikandidaatti Kansallisuuksien Sovettiin Kantalahden vaaliokrugasta Boris Jevgenjevitch Vedenejev

Boris Jevgenjevitch Vedenejev kuuluu Venäjän vanhaan intelligenssiin, johon parhaimpaa osaan, mikä hyväksyi Suuren Lokakuun sosialistisen revolutionin luomisvoimien vapauttajana, ja joka ainaa erottamattomalla sitellä sitoi elämänsä ja toimintansa kansaan.

Boris Jevgenjevitch syntyi vuonna 1885. Kymmenäsovi-vuotensa jälkeen hän meni entisen Pietarin kulkulaitosinsinöörin instituuttiin, minkä päätti vuonna 1909.

Kulkulaitosasiain insinööri-virkailijan ala vähän miellytti nuorta spesialistia, ja hän hankki komennuksen ulkomaille tietojensa täydentämiseksi.

Ulkomailla ollessaan Boris Jevgenjevitch tutki sähkötekniikkaa, erikoista huomiota kiinnittäen hydroenergiikan kysymyksiin — tekniikan alaan, mitä ei ollut tsaristisella Venäjällä.

Palattuaan v. 1911 ulkomailta, Boris Jevgenjevitch omisti voimansa Dneprin koskivoiman käyttämisen problemille. Mutta surkea pettymys odotti nuorta insinööriä — uudistajaa. Hänen "päähänpistonsa" eivät saaneet myötätuntoa ja kannatusta tsaristisen hallituksen ja pääoman magneettien taholta.

Boris Jevgenjevitch tunsi, kuinka kaukana ovat hänen luomispyrkimyksensä Venäjän kapitalismin mätänevästä, tyhmästä todellisuudesta. Hän päätti omistaa voimansa pedagogiselle työlle.

Synnyinmaamme

Valoisaa ja iloista elämää elävät Sovettien maan ihmiset

Elintarpeet ja tavarat työtätekeville

Uudella tavalla elää synnyinmaamme. Lujaa ja murtumatonta on työväenluokan ja talonpoikaiston liitto. Lujaa ja rikkoutumatonta on taloudellinen yhteys soveltiteollisuuden ja sosialististen maatalouden välillä. Keskeyttämättömänä virtana kulkevat tehtailte maataloustuotteet ja sieltä ne palaavat maaseudulle villakankaiden, sitien, sokerin, saippuan, jalkineiden, makkaroiden muodossa. Tehtaista taas virtaavat kolhoosoihin ja sovhoseihin koneet, kuorma-autot, polkupyörät, naulat, huonekalut. Ja maaseutu lähettää vastineeksi kaupunkiin viljaa, maitoa, lihaa.

Suuri on kommunistien puolueen ja soveltivallan huolenpito ihmisistä. Miksi puolue ja soveltivaltu rakensivat suuria tehtaita, uusia rautateitä ja sovhoseja? Miksi bolshhevikipuolue johti talonpoikaiston kolhoosien tielle? Siksi, että sovetti-ihmisille — työläisille, kolhoosnikalle, toimitsijalle — tulisi parempi ja helpompi elää. Siksi, että synnyinmaamme olisi rikas elintarpeista ja tavaroista. Siksi, että Sovettien maa olisi ekonomisesti itsenäinen, kapitalistisesta maailmasta riippumaton. Siksi, että maamme

linen piirros kuvasi parhaimpien etumaisten ihmisten tietoisuudessa synnyinmaamme tulevaisuuden selvät piirteet. Tämä tulevaisuus kuvastui plaanin sähköseminä, mitkä aseistavat ja järjestävät maan sosialistisen talouden, se valaisi satojen uusien tehtaiden, kaivannoiden, kaivoksien tulina, niiden uudenlaisimpine tekniikoineen. Sovettimaan silmankantamattomien lakeuksien laidasta laitaan kiittävät täydessä lastissa sähköjunat, ilmalaiivat, pika-autot maailman parhaita soveltivaltu.

Viholliset ja heikkouskoiset poroporvarit ottivat vihameilistään vastaan tämän, maan sosialistisen rekonstruoinnin suuren plaanin. Katkuaiven rasvalampujen himmeissä valossa he lämmittelivät käsiään tulipunaiseksi paahdetun rautauunien kyljissä ja heidän tyhjissä silmissään heräsi selittämättömän kauhuhenki. He julistivat GOELRO:n plaanin "julkien fanaatikkojen houreiksi".

Vanhan tieteilis-teknillisen intelligenssin parhaimmat edustajat — synnyinmaansa todelliset patriootit ja kansalaiset — olivat vihähtyneet. Leniniläinen aatekurjan, pimeän, hävitetyn Venäjän muuttamisesta "sähkömaaksi", — sosialismin rakentamisen aate — oli kokonaan temmannut heidät mukaansa.

Näiden vanhan tieteilis-teknillisen intelligenssin parhaimpien edustajien riveissä yhtenä ensimmäisistä oli Boris Jevgenjevitch Vedenejev.

V. 1920 loppupuoliskolla Boris Jevgenjevitch saa määräyksen lähtä ensimmäisen sovetti-hydroenergin sähköaseman rakennustyömaalle Volhovan joelle. V. 1924 asti Boris Jevgenjevitch johtaa Sovettiliiton hydroenergiikan esikoisen rakennustyötä hydroteknillisen osaston teknillisen alaoston johtajana ja sittemmin teknillisen osaston päällikönä, ja rakennusteknillisen osaston pääinsinöörin apulaisena. Vuodesta 1924 lähtien tot. Vedenejevillä annetaan myöskin Volhovstroin rakennustyöiden päällikön velvollisuudet.

Samaanlaisesti työnsä ohessa Volhovstroilla, Boris Jevgenjevitch alkaa taas jättämään pedagogisen toiminnan, ottaen itselleen opettajan toimen ja myöhemmin myöskin hydroteknillisten laitteiden kateederin ohjauksen Leningradin kulkulaitosinsinöörien instituutissa. Näinä vuosina hän kirjoitti "Hydroteknillisten voimalaitteiden" kurssin, joka on jo kestänyt monta painosta ja tullut ensimmäiseksi perusteelliseksi apuralliseksi hydroteknillisen tieteen alalla Sovettiliiton tieteilis-teknillisessä kirjallisuudessa.

V. 1927 on tot. Vedenejev Dneprostroilla, siellä hän työskentelee pääinsinöörin sijaisena, ja sittemmin DneproGESin rakennuksen pääinsinöörinä. Mitä rikkain kokemus ja laajat monipuoliset teoreettiset tiedot, sekä Boris Jevgenjevitchin organisatorinen lahjakkuus esiintyivät Dneprostroilla uudestaan Dneprostroin suuren mekanisoidun rakennustyömaan erinomaiseksi laboratorioksi, minkä kokemusta nykyään käyttävät hyväkseen maamme kaikki hydroteknilliset rakennukset.

Boris Jevgenjevitchin nerokkaan johdon ansiosta DneproGES oli rakennettu määräaikaansa mennessä. Se, mistä hän voi ai-noastaan haaveilla nuorena insinöörinä ollessaan, on tullut Lenin-Stalinin voittoisan puoleen ja soveltivallituksen tahdon synnyttämäksi realiseksi todellisuudeksi.

Dneprostroin rakennustyöiden päättäminen antoi tot. Vedenejevälle kuulun soveltisspecialistin maineen. Hallitus palkitsi hänet korkealla palkinnolla — Leninin ordenilla, ja maaliskuun 29 päivänä v. 1932 SSSR:n Tiedekatemia valitsi hänet vakinaiseksi jäsenekseen (myöhemmin hänet valittiin SSSR:n Tiedekatemia teknillisten tieteiden osaston teknillisen mekaniikan ryhmän puheenjohtajan sijaiseksi).

Samana vuonna 1932, akateemikko Vedenejevälle annettiin Keski-Volgan rakennustyömaan pääinsinöörin tehtävä ja v. 1934 hänet määrättiin SSSR:n Raskaateollisuuden kansankomissariaatin päähydroenergiainjohtajan sijaiseksi.

Akateemikko Vedenejev on sosialismin asialle räjattomasti uskollinen, väsymättömän raitaan-entusiastin, vanhoja tottumuksia ja piintyneisyyttä vastaan käyvä taistelija esimerkkinä. Johtaan hydroenergeettista rakennustyötä Sovettiliitossa, hän samanaikaisesti aktiivisesti osallistuu Valtionsuunnittelukomitean työhön, monilukuisen yhteiskunnallisten järjestöjen elämään.

Boris Jevgenjevitchin tuntevat kaikilla Sovettiliiton monilukuisilla hydroteknillisillä rakennuksilla, joille hänestä on juurtunut autoriteettisen johtajan ja herkä-toverin maine, joilla hän on saanut osakseen lukuisen oppilaidensa, specialistien ja työläisten rakkauden. Boris Jevgenjevitch tunnetaan myöskin Karjalassa, jossa hän on ollut Nivana ja Sunun hydroenergeettisten voimaa-asiain rakennuksilla.

Nivan vesivoima-aseman ja Nivana GES-2 rakennustyöläisten ja työntekijäin aloitteesta Boris Jevgenjevitch Vedenejev on esitetty deputaattikandidaatiksi SSSR:n Korkeimpaan Sovettiin. Epäilemättä Karjalan ASSR:n laajat työtätekevät valitsijat joutuvat vaalien historiallisena päivänä ilolla tulevat äänestämään tämän erinomaisen soveltisspecialistin ja synnyinmaamme mitä rehellisimmän kansalaisen puolesta. SERGEI JAKOVLEV.

On tullut parempi elää

Eksploraattoriluokkien hävittämisen yhteydessä koko kansallistulot maassamme menevät täydellisesti itse työtätekevien joukkojen käytettäväksi, työläisten ja talonpoikain valtion käytettäväksi. Kansallistulot kasvavat nopeasti. V. 1925 ne olivat kaikkiaan noin 17 miljardia ruplaa, mutta v. 1937 jo ylittävät 100 miljardia ruplaa.

Vanhalla Venäjällä valtion kassaan tulevat värit menivät talonpoikaisten ja kapitalistien valaan luittamiseen, työläisten ja talonpoikain tukahduttamiseen, vankiloiden, poliisin, santarmien ylläpitoon, kirkon tukemiseen, kansanjoukkojen sortamiseen ja pimeämiseen. On iloista tietää, että SSSR:ssä kaikki kansallistulot menevät työtätekevien joukkojen elämän parantamiseksi, tehtaiden, valoisien ja mukavien koulujen, koulujen, sanatorioiden, sairaaloiden, kurorttien, teatterien ja klubien rakentamiseen, Punaiselle Armeijalle ja puolustuksen luittamiseen, — että kaikkia tätä rakennetaan työläisiä ja kolhoosnikkoja, mainion ja rakkaan synnyinmaamme työtätekeviä joukkoja varten.

Osan varoista soveltivaltu käyttää maamme puolustukseen. Ja tämä herättää Sovettiliiton kansalaisten yleisen hyväksymisen: synnyinmaamme tulee olla mahtavan, sellaisen, joka kykenee murekkaamaan minkä tahansa sotavirtauksen rikkomisyrityksen. Suuri on maamme kansalaisten ilo tietäessään, että sovetitirajat ovat murtumattomia, että me

voimme rauhassa harjoittaa vapaata luovaa työtämme.

Tämä ilo on vielä suurempi siksi, että SSSR:n työtätekevät ovat varmoja huomista päivästä, ovat vapaita työ- ja leipähuolista. V. 1931 asti Sovettiliitossa ei ole työttömyyttä — kapitalistien järjestelmän tätä kauheata kirousta. Kaksi vuotta ennen sitä Sovettiliitossa oli noin 2 miljoonaa työttömää. Mutta päivä päivältä työttömien määrä maassamme väheni ja sitten työttömyys hävisi kokonaan ja ainaa. V. 1936 työttömien luku 1,9 miljoonasta v. 1929 kasvanut 10 miljoonaa v. 1936, Englannissa — 1,8 miljoonasta 2 miljoonaa, Saksassa — 2 miljoonasta 3,5 miljoonaa.

Meidän maassamme on jokaiselle työtätekeväälle turvattu työtä. Työläisten lukumäärä SSSR:ssä kasvaa nopeasti. Ennen sotaa (v. 1913) työläisten ja toimistijien yleinen lukumäärä Venäjän kansantaloudessa oli 11 miljoonaa, mutta v. 1936 se on noin 26 miljoonaa.

SSSR:ssä kasvaa työpalkka vuosi vuodelta. V. 1928 yleinen työpalkkafondi oli 8,2 miljardia ruplaa, mutta v. 1937 se on 70 miljardia suurempi (kaikkiaan 78,8 miljardia ruplaa). V. 1936 keskimääräinen työpalkka SSSR:ssä verrattuna v. 1929 tasoon on kasvanut melkein kolminkertaisesti, mutta Englannissa se on laskenut 4 prosentilla, Amerikassa — 14, Italiassa — 18, Japanissa — 12 ja Saksassa — 21 prosentilla.

Kolhoosien tulot kasvavat nopeasti. V. 1935 kolhoosien tulot

Deputaattikandidaatti Kansallisuuksien Sovettiin Leningradin maaseudun vaaliokrugasta

Pjotr Andrejevitch Tjurkin

Leningradin maaseudun vaaliokrugasta deputaattikandidaatiksi SSSR:n Korkeimpaan Sovettiin Kansallisuuksien Sovettiin on esitetty Pjotr Andrejevitch Tjurkin. Hiljattain hän saapui kansankomissariaan siihen samaan narkomaattiin, minkä linjalla hän alkoi työskentelynsä vielä ujezin kansanvalistusosaston instruktoria. Gorjkin aluepiirin sekä meidän alueemme kaukasilla kolkilla kyläkoulujen monet opettajat hyvin muistavat koulutuksensa hänen kanssaan, tietävät ja pitävät arvossa häntä.

Hän oli kansanvalistusasiain työntekijänä jo siihen aikaan, jolloin hänen kotikaupunkinsa Puga-tshev oli valkobandittien renkaassa, jolloin Samaran aroilla sykkivät tulita konekiväärit. Mutta synnyinmaaan intressit kutsuivat häntä — bolshivistien puoleen uskollista poikaa — taistelijoiden riveihin. Ja hän toverijoukkueensa kanssa toteuttaa Tshapajevin taisteluohjelmaa Puga-tshevin puolustuksessa.

Kun mahdollisuus salli luopua kivääristä, hän, toteuttaen puolueen tahtoa, syventyi soveltivaltu rakennustyöhön. Pjotr Andrejevitch Tjurkin osasi työskennellä ja rakasti työtä ihmisten keskuudessa. Kotikaupungissaan Puga-tshevissä hän työskenteli kansanvalistusosaston instruktoria.

Köyhän talonpojan poika, joka vielä hiljattain nähtiin kuluneessa sinellissä ja rasisissa jalkineissa kivaari olalla, kykeni ilmaisemaan tahdonlujuutta, päättäväisyyttä ja tarmoa. Hän ei rajoittunut valistustyöhön kotikaupungissaan, vaan matkustoi rajoninsa kaukasilla syrjäseuduilla, — siellä oli myöskin suuri tiedonhalu. Pjotr Andrejevitch Tjurkin erinomaisesti tiesi opettajan, hän kykeni löytämään heidän joukostaan puolellee ja maalle uskollisia työntekijöitä, hän tiesi, kuinka suuri voima, kuinka suuri apulainen on soveltivaltu opettaja.

Puolue kasvattaa ihmisiä työnsä. Näin kasvatti se myöskin tulevan narkomin, RSFSR:n Valistusasiain kansankomissariaarin — Pjotr Andrejevitch Tjurkinin.

Verkalteen hän kulki kansanvalistusalan työntekijän kaikki kehitysaasteet ujezi-instruktoria Samaran läänin kansanvalistusosaston johtajaksi.

Ja nyt puolue asettaa hänet Gorjkin mekaanisen konerakennusinstituutin johtajaksi. V. 1936 tot. Tjurkin tuli Leningradin alueen kansanvalistusosaston johtoon. Täytyi saada bolshivistinen järjestys kouluisma, kulttuurilaitoksissa, kansanvalistuslaitoksissa. Kansan viholliset ja niiden apurit useiden vuosien ajan tekivät vahinkoa niissä.

Monissa rajoneissa — Jefimovskin, Dedovitskin, Krasnoselskin, Belozerskin — kansanvalistuseli-mien johdossa olivat kansan viholliset. Lyhyessä ajassa alueen kansanvalistusosaston johdossa ollessaan Pjotr Andrejevitch teki sangen paljon. Hän kyllästi aluetta opettajakaaderilla.

101 uutta koulua on rakennettu Leningradin alueelle viime vuonna. 87 tulatta lasta opiskelee nyt uusissa kouluissa. Ja siinä on suuri osansa myöskin Pjotr Andrejevitch Tjurkinin ponnisteluilla.

Elokuussa 1937 puolue asetti Pjotr Andrejevitchin vielä vastuunalaisemmalle työalalle — Leningradin alueen toimenpanevan komitean puheenjohtajaksi. Tässä toimeensa Pjotr Andrejevitch jatkoi kansanvalistustyön johtamista.

Puolue lähetti hänet toiseen työhön — RSFSR:n valistusasiain kansankomissariaariksi. Pjotr Andrejevitch Tjurkin palasi samaan narkomaattiin kansankomissariaarin, missä hän alkoi työnsä ujezin kansanvalistusosaston instruktoria. Hän tuli Valistusasiain kansankomissariaattiin, jossa pitkän ajan isännöivät trotskilais-buharinilaiset tuholaiset, jotka pyrkivät hajottamaan kansanvalistustyön.

Tällä hetkellä Valistusasiain

kansankomissariaatin aparaattia lujalla kädellä puhdistetaan saastasta. Sieltä ajetaan ulos viholliset, rappeutuneet, lahjuksienotajat. Johtoon astuvat uudet ihmiset, Lenin-Stalinin puolellee loppuun asti uskolliset, puoleeseen kuuluvat ja puoleeseen kuulumattomat bolshevikit.

Sellainen on Pjotr Andrejevitch Tjurkin, deputaattikandidaatti Kansallisuuksien Sovettiin, puolueen uskollinen poika, horjumaton bolshhevik.

Me olemme vakuutettuja siitä, että uudella alalla, minkä puolue ja hallitus ovat antaneet Pjotr Andrejevitch Tjurkinille, hän tulee yhtä suurella innolla, bolshivistisesti toteuttamaan puolueen antamia tehtäviä, samoin kuin muillakin työaloilla. Pjotr Andrejevitch on ansioas deputaattikandidaatti SSSR:n Korkeimpaan Sovettiin Kansallisuuksien Sovettiin. Me kehoitamme Leningradin maaseudun vaaliokrugan työtätekeviä antamaan äänensä Lenin-Stalinin puolueen asian järkähtämättömän taistelijaan Pjotr Andrejevitch Tjurkinin kandidatuurin puolesta.

Leningradin alueen valistustyöntekijät: P. A. POLIKAROV, V. A. TSHERNAVSKIJ, V. F. SHAMAROVSKIJ, A. M. KOVTSIN.

kasvoivat melkein kaksinkertaisesti (83 prosenttia), verrattuna v. 1934 tuloihin, ja v. 1936 tulot kasvoivat vielä enemmän; v. 1937 viljan, puuvillan, sokerijuurikkeen, auringonkukan, tupakan ja muiden kasvien runsas sato toi kolhoosille ja kolhoosnikoille tulojen uuden suuren kasvun.

Yhdessä kaikkien työtätekevien varakkouden kasvun kanssa on kohonnut sovetti-intelligenssin hyvinvointi. Insinööri-teknillisten työntekijäin keskimääräinen työpalkka v. 1932 oli 3.636 ruplaa ja v. 1936 se kasvoi 5.518 ruplaan, mutta v. 1937 se on jo 6.502 ruplaa.

Kaiken tämän ohessa on otettava huomioon, että sovetitruuplan ostovoima kasvaa vuosi vuodelta. Pitään huolta työtäteke-

vien elämän parantamisesta soveltivaltu alentaa tavarain hintoja ja täten lisää kottota työtätekevien perheen tuloja. V. 1933 kommersiantoihin verrattuna on nyt lihan hinta esim. alentunut 36 prosentilla, makkaratuotteiden — 45, leivän — 63, voin — 64, sokerin — 71, jalkineiden — 13, trikootavaraan — 20, kankaan — 26, saippuan — 50 prosentilla. Niillä rahollia, joilla v. 1933 voitiin ostaa kolhoositorilla yksi kilo leipää, nyt voidaan ostaa 9 kiloa, yhden lihakilon asemesta — 2,2 kiloa, yhden voikilon asemesta — 2,3 kiloa, 10 munan asemesta — 25.

Näin kommunistien puolue soveltivaltu kohottaa maamme työtätekevien joukkojen aineellista hyvinvointia.

Kulttuuri ja elämäntavat

Kulttuurin yleinen nousu

SSSR:n työtätekevien varakkouden kasvun kanssa kohoa myös synnyinmaamme kulttuuri. Puolue ja soveltivaltu jo proletariisen diktatuurin ensi päivästä alkaen aloivat väsymättä taistella tsarismien kiroitun perinnön — lukutaidottomuuden hävittämiseksi. V. 1920 oli kaksi kolmasosa väestöstä lukuaitottomia. Mutta v. 1936 lukutaidottomia oli enää vain noin 10 prosenttia.

Maksuton pakollinen lasten opetus on lakina Sovettiliitossa. Ennen revolutsiota, v. 1915, Venäjällä oli 106.000 koulua ja niissä opiskeli alle 8 miljoonaa henkeä. Mutta v. 1936 SSSR:ssä

oli jo yli 170.000 koulua, joissa opiskeli noin 30 miljoonaa henkeä. Kaikkialla — kaupungeissa ja kylissä — suoritetaan uusien koulujen suurta rakennustyötä. Pääkaupunkien ja suurien teollisuuskeskusten joka vuosi ilmaantuu uusia mainioita rakennuksia alkeis- ja keskkouluja varten. Vanhalla Venäjällä opiskelivat pääasiassa aatelien, kapitalistien, tsarisen virkamiesten, kauppiain ja rikkaiden, turvattujen ihmisten lapset. Mutta Sovettiliitossa on mahdollisuus opiskella työläisten, talonpoikain ja kaikkien työtätekevien lapsilla.

Meidän maassamme on sivistys mahdollinen koko väestölle — sekä alaikäisille että aikuisille. Sovetijärjestelmä, joka ei tne eksplaatiota, on tuonut työläi-

Kantalahden vaaliokrugan valitsijoiden vaalienedellisessä neuvottelussa

Marraskuun 24 päivänä rautatie-klubilla oli Kantalahden vaaliokrugan valitsijoiden vaalienedellinen neuvottelu, jossa kirkkaan ja sisältörikkaan puheen piti akateemikko Boris Jevgenjevitch Vedenejev.

Akateemikko Boris Jevgenjevitch Vedenejevin puhe

Toverit! Ennen kaikkea sallikaa teidän ominaisuudessanne lausua syvä kiitollisuuteni Kantalahden vaaliokrugan kaikille työläisille, kolhosnikoille, työtekeville intelligenseille siitä suuresta luottamuksesta ja kunnian, jota he ovat osoittaneet minua kohtaan, esittäen minut deputaattikandidaatiksi Kansallisuksien Sovettiin.

Tämän luottamuksen ja kunnian minä katson en niin paljon omaksi ansiokseni, kuin koko synnyinmaallamme tunnettujen Volhovstroin ja Dnjeprostroin kollektiivien ansioksi, jotka ovat kirjoittaneet kirkkaat sivut SSSR:n sähköistämisen toivottamiseksi historian, plaanin, minkä on esittänyt suuri Lenin, ja mitä ovat toteuttaneet ja toteuttavat synnyinmaamme työtätekevät kommunistien puolueen ja kaikkien työtätekevien johtajan suuren Stalinin johdolla. (Myrskyisiä kunnianosoituksia.)

Minä kuulun työtätekeviin intelligenssiin, käytännöllisen työn tielle astuin 28 vuotta sitten, joista 20 vuotta olen työskennellyt Lokakuun sosialistisen revolutionin kaudella.

Minun toiveeni saada työskennellä sähköistämisen alalla kärsivät täydellisen varikoon Lokakuun revolutionin edellisenä aikana. Siinä ei ole mitään kummallista. Riittää, kun muistamme tsaristisen Venäjän energiatehokkuuden tasoa. V. 1916 kaikkien sähköasemien voimakkuus oli 1.100 kilowattia. V. 1937 loppuun mennessä SSSR:n kaikkien sähköasemien voimakkuus saavuttaa 8.600.000 kilowattia. Kasvu on 8-kertainen tsaristiseen Venäjään verraten. Sitä paitsi vesivoima-asemien voimakkuus saavuttaa tänä vuonna 1.100.000 kilowattia. Sähköenergian tuotanto tulee v. 1937 saavuttamaan suuren määrän — 38 miljardia kilowattituntia. Tsaristiseen Venäjään verraten sähköenergian tuotanto tulee lisääntymään likimäärin 20 kertaa. (Suosionosoituksia.)

Mitä ihmettä on siinä, että minä, joka jo koulunpenkiltä asti olen toivonut päästä työskentelemään sähköistämisen alalla, olen Lokakuun revolutionin jälkeen löytänyt paikkani synnyinmaamme sosialistisessa rakennustyössä. Elämäni toiveiden toteutuminen minä saan olla kiitollinen ainoastaan Lokakuun revolutionille, Lenin-Stalinin puolueelle. Tämän vuoksi minä en voi tässä kohdassa olla keskeyttämättä puhuttani huudahtakseni: Eläköön maamme työtätekevien etumainen joukko-osasto — kommunistinen Lenin-Stalinin puolue! Eläköön kaikkien työtätekevien

nerokas johtaja Stalin! (Myrskyisiä kunnianosoituksia.)

Synnyinmaamme on jälkeensä, agraarisesta, raakamaisesta, puolisiirtomaasta muuttanut mahtavimmaksi, riippumattomaksi, industrialiseksi valtioksi kantaaltaan lukutaitoisine väestöineen. (Suosionosoituksia.)

Synnyinmaamme rajojen varjossa seisoo kaikkien uudenlaisimmilla kaikenlaisella aseistuksella, varustettu maaseutun ja kaupunkien voimakkaita puolueita, meidän verivihollistemme ympäröimänä, minulla soveltikkalaisena ei ole hituistakaan pelkoa synnyinmaani kohtalosta. Sellainen on koko 170-miljonan kansamme. Meillä on vahva usko siihen, että jos fasistit rohkevat hyökätä meitä vastaan, me murskaamme fasistit, emmekä anna tumaakaan maataamme ulkomaisille valloittajille. (Myrskyisiä kunnianosoituksia.)

Minä tunnen, että olen todellakin tullut rakkaan synnyinmaani kansalaiseksi. Olen ylpeä siitä, että minä olen Sosialististen Sovetienrepublikojen Liiton kansalainen. Tämä kansallisyhteisö antaa minulle uskoa omiin voimiini, minkään viholliset eivät pelota, on ainoastaan yksi halu — elää ja työskennellä miten parhaiten voisi sosialistisen synnyinmaamme hyväksi. (Myrskyisiä kunnianosoituksia.)

Toverit, teidän tahdostanne riippuu valitsetteko minut vai ette. Ainoastaan yhdestä minä tahdon vakuuttaa teille: jos minä tulen deputaattiksenä Kansallisuksien Sovettiin, niin minä, puolueeton, tulen työskentelemään täydessä yksimielisyydessä työtätekevien etumaisen joukko-osaston — kommunistien Lenin-Stalinin puolueen kanssa, annan kaikki tietoni, kaikki voimani, jos tarvis tulee — myöskin elämäni sosialistisen synnyinmaamme hyväksi. (Myrskyisiä kunnianosoituksia.)

Eläköön voittamaton Punainen Armeija!

Eläköön työtätekevien etumainen joukko-osasto — kommunistinen puolue!

Eläköön kaikkien työtätekevien johtaja suuri Stalin! (Myrskyisiä kunnianosoituksia. Hurrahuutoja kommunistien puolueen, sen nerokkaan johtajan toveri Stalinin kunniaksi.)

5000 festmetriä sesongin aikana

Päävaaran (Kalevalan rajoni) metsätyöpuunkin hakkaaja Pekka Mikkiojpo sitoutui apumiehen Mikko Aleksejevin kanssa hakkaamaan v.v. 1937—38 metsänhakkuukauden aikana 5.000 festmetriä, suorittaa tehtävänsä niin määrällisesti kuin laadullisestikin hyvin määräaikaan mennessä.

A. Kossijev.

Puutavaran hakkaajien ja ajajien kilpailu

Kemin rajonin Tshekkijärven metsätyöpuunkin metsätyöläiset haastoivat kanssaan sosialistiseen kilpailuun Äynäjäjärven metsätyöpuunkin metsätyöläiset. Tshekkijärven puunkin 26 puutavaran hakkaajaa sitoutuivat syys- ja talvihakkuukauden aikana hakkaamaan yhteensä 38.100 festmetriä puutavaraa. Parhaimmat

pokasahan käyttäjät Jefimov Matvejev, Maimistov ja Parfenov sitoutuivat kukin hakkaamaan 2.000—3.000 festmetriä. Mainitun puunkin 16 puutavaran ajajaa sitoutuivat ajamaan yhteensä 23.000 festmetriä puutavaraa.

Puunkin eri metsätyöalueiden välillä on myöskin järjestetty sosialistinen kilpailu.

Romanov.

Abramov täyttää ja ylittää norminsa

Jegutin metsätyöpuunkilla (Kemin rajoni) työskentelee tov. N. Abramov. Hän sitoutui syys- ja talvihakkuukauden aikana hakkaamaan 3.000 festmetriä puutavaraa. Tov. Abramov systemaattisesti täyttää päivän työnorminsa ylittään. Hänen työntuottavuutensa on jo kohonnut 17 festmetriin päivässä, plaanin

mukaisen 5,7 festmetrin asemasta.

Jegutin puunkille saapui joukko uusia metsätyöläisiä, jotka eivät osaa vielä käyttää pokasahaa. Tov. Abramov sitoutui näille työläisille opettamaan pokasahan käyttämisen taidon.

niissä on kasvanut 48 tuhannesta, mikä oli ennen revolutionia, 711 tuhanteen tällä hetkellä.

Vanhalla Venäjällä tuskin oli ollekaan klubia kansanjoukkoja varten. V. 1914 oli kaikkiaan 222 kansantaloa. Tsaristinen hallitus saarnajensa ja käskyläistensä kautta koetti näissä taloissa hämätä joukkojen tietoisuutta, viemä näitä revolutionista. Mutta soveltivalta on laajalti kehittynyt klubien, kansantalojen, sosialistisen kulttuurin talojen, talonpoikien ja lukutupien verkoston. Klubien lukumäärä v. 1936 oli yli 98 tuhatta, lukutupien määrä — 38 tuhatta. Erilaisia klubilaitoksia oli kaikkiaan 81 tuhatta. Kulttuurirakennustyö maassamme on myrskyssä nousussa. Eroituksiksi porvarillisista maista SSSR:ssä vuosi vuodelta kasvava opiskelijain lukumäärä. Ranskassa, Englannissa ja Saksassa on kouluissa opiskelijain lukumäärä alempi kuin ennen sotaa: Ranskassa — 5 prosenttia, Englannissa — 7 prosenttia ja Saksassa — 14 prosenttia alempi. Mutta SSSR:ssä opiskelijain lukumäärä on 202 prosenttia korkeampi kuin ennen sotaa. Soveltivalta kuluttaa kansan valistukseen 100 kertaa enemmän kuin kulutti tsaarivalta v. 1913.

Sovettitieteen kasvu

Sovettivallan jättiläismäinen kulttuurirakennustyö johti tieteen kukoistukseen SSSR:ssä. Maa on tieteellisten instituuttien ja laboratorien suuren määrän peittänyt. Ei ole tietojen sellaista alaa, jolla soveltusoppineet eivät suorittaisi tieteellisiä töitä, jolle alalle he eivät panisi ropoansa.

Nopeasti kasvaa sovetitöppineiden lukumäärä. Rinnan vanhojen spesialistien ja oppineiden kanssa työskentelevät kommunistien puolueen, soveltivallan ja kommunistien nuorisoliiton kasvattamat nuoret tieteelliset työntekijät. Suurteollisuuden insinööri- ja teknikkijoukko on kasvanut viime vuosina erittäin nopeasti. Alkaen v. 1928 insinöörien ja teknikkojen lukumäärä on kasvanut 92 tuhannesta 578 tuhanteen v. 1937.

Sosialismi, tuo ennenkuulmaton olosuhteet tieteen kasvuille. Sovettiooppineet keksinnöillään ja saavutuksillaan kohoavat maailman tieteen etumaisen edustajien riveihin. He ovat kansainvälisten tieteellisten kongressien ehdottomia osanottajia. Sovettiooppineiden — Pavlovin, Tsiolkovskin, Karpinskiin, Mithuriniin nimet ovat tunnettuja koko maailmalla. Paljon kohoaa nykyään uusia oppineita sovetitöppineiden maassamme työläisistä ja talonpoijista.

Sovettitiede yhdistettynä sovetitöppineiden miehuullisuuteen ja urhokkuuteen tekee ihmeitä. Sovettitietokoneita ja sovetitöppineitä pidetään parhaimpina maailmassa. Sovettitietokoneemme lentävät kaikkein pitimmälle ja korkeammalle. Sovettitietokoneet sovetitöppineiden laivoissa ovat vallanneet ja alustaneet alaisekseen Arktikan jäiset lakeudet. He ovat saavuttaneet Pohjoisnavan, järjestäneet siellä talvehtimispaikan, suorittaneet siellä tieteellisiä töitä, pysäyttäneet radioaseman ja pitävät sen kautta yhteyttä synnyinmaamme kanssa. Urhokkaat so-

Agitaattoriyöstäni

Pedstituutin nuorisoliittöjä, josta minulle uskoi vastuunalaisten tehtävän — suorittaa agitaatio- ja propagandatyötä väestön keskuudessa SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaleihin valmistautumiseksi. Tämän tehtävän minä nuorisoliittolaisena ja studenttina mielelläni otin vastaan. Heti samana iltana menin minulle määrättyyn taloon.

Tavallinen huone keittiön kanssa, jossa asuu Äänisenrannan raaheshosin työntekijä I. Al. Lurgin vaimoineen ja Killeluskantaan työläisnainen Bolotova. Pöydän ääressä istui Ivan Aleksejevitch, joka heti, kun huoneen ovi aukeni ja tuntematon henkilö tervetuli astui sisään, sanoi: — Olkaa hyvä. Istukaa tänne.

— Hyvä on, — vastasin minä. — Paljon kiitoksia. Mutta minä en tullut ainoastaan tänne istumaan vaan tulen myöskin keskustelemaan joistakin asioista. — No, sanokaa. Mitä on asiaa? — kohenteli kyynänpäätä emäntä ja kysyi minulta.

— Minut kaskettiin teidän luo

saamaan selvyyttä siitä, miten te olette valmistautuneet Korkeimman Sovetin vaaleihin.

Keskustelun tuloksena sain selville, missä talonväki työskentelee ja miten he ovat valmistautuneet vaaleihin. Molemmat, Ivan Aleksejevitch sekä Anna Ivanovna, hyvin tietävät Konstitusion sekä vaaliain, mutta Bolotova ei ollut kotona, hän työskentelee iltavuorossa. — Meidän okrugassahan kadidaateiksi on esitetty Ivanov, Vavashkin ja Tjurkin? — kysyi Ivan Aleksejevitch.

Molemmat he säännöllisesti lukevat "Krasnaja Kareljää". Tunnin verran keskustelimme vaaleja koskevista kysymyksistä, lopulla Ivan Aleksejevitch sanoi:

— Meidän on valittava sellaiset henkilöt Korkeimpaan Sovettiin, jotka ovat loppuun asti uskollisia sosialismin asialle, ja sellaisia henkilöitä juuri ovatkin meidän vaaliokrugassa Ivanov, Vavashkin ja Tjurkin.

Iv. Jakovlev.

Tilaukset suoritetaan huonosti

Petroskoissa kultpromarttelit suorittavat vaalikomission tilauksia huonosti. Plakaatit ja kuvat maalataan väreillä, jotka heti pieninkin sateen tulua pilaantuvat. Esim. 27 vaalialueella maalattu plakaatti, joka pitäisi viedä ulos, on tehty niin huonosti, että

Rugojev.

Pain metsätöihin saatava järjestys

Pain metsätyömaalla (johtaja Peshakov) on joukko puutteellisuutta. Ensinnäkin, kymppi Bogdanov antaa työläisille kelpaamattomia työkaluja, vaikka varastossa on täysin kelpoisia kirveitä ja pokasahoja. Bogdanov ja puunkin johtaja Peshakov ovat työmaalla harvoin. Näin ollen työn elävä johtaminen ja laadun tarkastaminen työn kuluksa puuttuu kokonaan.

Työläisten varustelu on sietämättömän leväperäistä. Neljän posjolan kaupasta hyvin usein puuttuu välttämättömyksiä ruokatarpeita, kuten sokeria, ryyniä. Lihatuotteita ja kalaa ei kaupassa myöskään ole aina. Marraskuun 18 ja 19

päivänä kävi niinkin, että leipää ei ollut kaupassa, eikä ruokalusikalia ja ainoana ruoka-ainoksina olivat ohrepuuro ja mausteeton makaronikeitto, jotka muuten olivat ainoita keittoruokia kokonaisen dekaadin ajan.

Hevost viikkokausiin eivät saa muuta ruokaa, kuin pilaantuneita heiniä. Puunkin johtoa tämä kaikki hyvin vähän huolestuttaa, vaikka näistä seikoista suuresti riippuu työntuottavuus.

Jo olisi aika puunkin ja baasan johdon kiinnittää huomio näiden kysymysten järjestämiseen.

Kirilov.

Kunnostettava asunnot

Asuinrakennustoiminta Vilkan metsätyömaalla alueella edistyy sallimattoman hitaasti. Esimerkiksi baasan 72 kvarttaalin hakualueella kahdesta aiottusta parakista on täysin valmiina vasta yksi. Toinen ei ole vielääkään asutavassa kunnossa. Työläisten taholta huomautettiin jo keuhkavälillä, että parakki on siirrettävä vanhasta paikastaan, Kyvärilamelta, pois kesäaikaan, mutta tätä ei tehty, vaan jätettiin sen siirtäminen syksyksi, jolloin se jo sääsuhteidenkin vuoksi muodostui hankalaksi ja tuli kalliiksi. Kun parakki viimein saatiin paikalle, niin nyt sen valmistusta on pitkitetty sillä verukkeella, että ei ole nautoja, hiekkaa, lautoja jne. Näitä rakennusmateriaaleja olisi kyllä voinut hankkia aikanaan, mutta sitä ei tehty. Nyt viimeisenä syynä sen keskeneräisyyteen sanotaan olevan sen, että ei muka ole saippuaa. Johdon saamattomuuden vuoksi joutuvat monet työläiset kävelemään työmaalleen Iskusta saakka. Tätä he ovat saaneet tehdä jo kohta 2 kuukauden ajan. On jo aika lopettaa tällainen saamattomuus ja metsätyöläiset on turvattava asianomaisilla asunnoilla.

E. Prykä.

Mitä jokaisen valitsijan tulee tietää vaalibulletiinista

Joulukuun 12 päivänä, tuluaan vaalialueen vaalikomission huoneistoon, joka on eristetty äänestystä varten, on valitsijan, olkoopa hän vaalipaikkakunnalla vakainainen tai väliaikainen, esitettävä dokumentti, joka todistaa hänen henkilöllisyytensä (passi tai kolhoosikirja, tai ammatillitkortti, tai sotilaskirja, taikka muu henkilöllisyystodistus). Jälkeen vaalilutetun tarkastuksen ja sen jälkeen kuin vastaava merkintä luettelossa on tehty, valitsija saa komissin sihteeriltä tai jäseniltä vaalibulletiiniä ja kuoren. Jokainen valitsija saa kaksi bulletiinia: yksi — värlitään valkoinen, Liiton Sovetin deputaattikandidaattien sukulimillä varustettuna, toinen värlitään vaaleansininen, Kansallisuksien Sovetin deputaattikandidaattien sukulimillä varustettuna.

Autonoomisissa respublikoissa ja autonoomisissa alueissa, samoin myöskin kansallisissa okrugissa jokainen valitsija saa vielä kolmannen bulletiinin — värlitään vaaleanvihreän, määrätystä autonoomisesta respublikasta tai autonoomisesta alueesta tai kansallisesta okrugasta valittavain Kansallisuksien Sovetin deputaattikandidaattien sukulimillä varustettuna.

Mitä sinänsä esittävät nämä bulletiinit? Se on — paperilista (valkoinen, vaaleansininen, vaaleanvihreä), johon on päälle kirjoitettu: "SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalien vaalibulletiini". Päällekirjoituksen alla on päiväys: joulukuun 12 päivänä v. 1937. Listassa on kaksi saraketta: Yhdelle on painettu deputaattikandidaattien suku-, etu- ja isännimen (niitä voi olla yksi tai useampia), toisessa — laitosien, kolhoosien, sovhoosien, tai työtätekevien yhdistysten yleisten kokousten päätösmekinnät, joissa mainittu kandidaatti tuli esitetyksi. Bulletiinin lopussa on allekirjoitus: Liiton Sovetin vaalien okrugan vaalikomissin puheenjohtaja — valkoinen värisessä bulletiinissa; Kansallisuksien Sovetin vaalien okrugan vaalikomissin puheenjohtaja — vaaleansininen (tai vaaleanvihreä) värisissä bulletineissa.

Tällä tavoin valitsijan ei tarvitse yhtään mitään kirjoittaa vaalibulletiiniin. Hänen täytyy vain jättää bulletiinin sen kandidaatin nimi, jonka puolesta hän antaa äänensä, kaikki muut nimet (jos kandidaatteja on kaksi, kolme tai useampia) vedetään yli. Jokaisessa bulletiinissa täytyy jättää yliviitettävä ainoastaan yksi nimi, sillä vaalilaetus sallii ainoastaan yhden deputaatin valinnan kustakin vaaliokrugasta. Jos valitsija jättää bulletiiniin yliviitettävä ei vain yhden, vaan kahden tai kolmen nimen, niin on mahdoton päättää kenen puolesta hän antoi äänensä, ja semmoisen bulletiini katsotaan mitättömäksi.

Kun valitsija jää eristettyyn huoneeseen vaalibulletiinin täyttämistä varten, — on tämä kaikkien vastuunalaisten momentti äänestettävässä. Valitsijan täytyy olla erittäin huolellinen, ettei tekisi tässä ylimääräisiä virheitä, jotka voivat saattaa bulletiinin tunnustamisen mitättömäksi. Ainoastaan vakuutettuna siitä, että bulletiini on kunnossa, valitsija sulkee ne kuoreen, liimaa kuoren kiinni ja palaa huoneeseen, jossa seisovat vaaliruutut ja vaalikomissin jäsenten läsnäollessa laskee kunkin urnaan. Valitsija täytti oman tehtävänsä, hän suoritti korkeimman kansallisyhteisönsä.

Tämä siis tulee jokaisen valitsijan tietää vaalibulletiinista. Vaalibulletiini valitsijan käsissä on — suuri voima. Se on dokumentti, jossa heijastuu valitsijan tahto saada SSSR:n Korkeimman Sovetin kokoonpanoon parhaimpia maamme ihmisiä, parhaimpia synnyinmaamme poikia ja tyttöjä, loppuun saakka antautuneita työväenluokan asialle, Lenin-Stalinin puolueen asialle, sosialismin rakentamiselle.

("Pravdasta")

sille maailmassa kaikkien lyhimminä työpäivinä. SSSR:n työläisille ovat valtavat mahdollisuudet kulttuurista kehitystä ja kulttuurista lepoa varten. Ennen revolutionia Venäjän työläiset työskentelevät keskimäärin 10—11 tuntia vuorokaudessa. Mutta soveltivallan aikana työpäivä on säädetty 7 ja 6 tuntiseksi.

Suuria kulttuurisen nousun mahdollisuuksia on soveltivallan jätetty antanut myös kolhosnikoille. Traktorien, kombainien ja muiden koneiden soveltaminen tekee kolhosnikoille mahdolliseksi suorittaa paljon suurempia töitä huomattavasti lyhyemmässä ajassa. Kolhosnikan työpäivä on paljon pienempi kuin ennen revolutionia ja mikä on nyt yksitistalonpojalla. Battraksi työskenteli tilanomistajalle tai kulkakille 17:sta 20 tuntiin, talonpoika omissa huolehtia 15—16 tuntiin. Mutta SSSR:ssä kaikkein kuumimpina työaikaan kesällä kolhosnikan työpäivä tuskin ylittää 10 tuntia.

Kas tämän takia SSSR:ssä työläisillä, kolhosnikoilla, toimitsijoilla — kaikilla kansalaisilla on mahdollisuus saada ja kohottaa tietoaan. Sitäpaitsi soveltivalta jatkuvasti huolehtii siitä, että autetaan työtätekeviä heidän kulttuurikasvussaan. Kaikkialla Sovettiliiton tasavalloissa on käynnissä jättiläisiä koulujen, instituuttien, kursitalojen, klubien, kirjastojen ja muiden kulttuurilaitosten rakentamiseksi. Ennen revolutionia Venäjällä oli kaikkiaan 91 korkeakoulua, mutta SSSR:ssä v. 1936 oli jo 700 yliopistoa ja instituuttia. Ennen revolutionia oli teknikumia kaikkiaan 233, mutta v. 1936 oli niitä jo 2.572; opiskelijain lukumäärä

niissä on kasvanut 48 tuhannesta, mikä oli ennen revolutionia, 711 tuhanteen tällä hetkellä.

Vanhalla Venäjällä tuskin oli ollekaan klubia kansanjoukkoja varten. V. 1914 oli kaikkiaan 222 kansantaloa. Tsaristinen hallitus saarnajensa ja käskyläistensä kautta koetti näissä taloissa hämätä joukkojen tietoisuutta, viemä näitä revolutionista. Mutta soveltivalta on laajalti kehittynyt klubien, kansantalojen, sosialistisen kulttuurin talojen, talonpoikien ja lukutupien verkoston. Klubien lukumäärä v. 1936 oli yli 98 tuhatta, lukutupien määrä — 38 tuhatta. Erilaisia klubilaitoksia oli kaikkiaan 81 tuhatta. Kulttuurirakennustyö maassamme on myrskyssä nousussa. Eroituksiksi porvarillisista maista SSSR:ssä vuosi vuodelta kasvava opiskelijain lukumäärä. Ranskassa, Englannissa ja Saksassa on kouluissa opiskelijain lukumäärä alempi kuin ennen sotaa: Ranskassa — 5 prosenttia, Englannissa — 7 prosenttia ja Saksassa — 14 prosenttia alempi. Mutta SSSR:ssä opiskelijain lukumäärä on 202 prosenttia korkeampi kuin ennen sotaa. Soveltivalta kuluttaa kansan valistukseen 100 kertaa enemmän kuin kulutti tsaarivalta v. 1913.

Sovettitieteen kasvu

Sovettivallan jättiläismäinen kulttuurirakennustyö johti tieteen kukoistukseen SSSR:ssä. Maa on tieteellisten instituuttien ja laboratorien suuren määrän peittänyt. Ei ole tietojen sellaista alaa, jolla soveltusoppineet eivät suorittaisi tieteellisiä töitä, jolle alalle he eivät panisi ropoansa.

Nopeasti kasvaa sovetitöppineiden lukumäärä. Rinnan vanhojen spesialistien ja oppineiden kanssa työskentelevät kommunistien puolueen, soveltivallan ja kommunistien nuorisoliiton kasvattamat nuoret tieteelliset työntekijät. Suurteollisuuden insinööri- ja teknikkijoukko on kasvanut viime vuosina erittäin nopeasti. Alkaen v. 1928 insinöörien ja teknikkojen lukumäärä on kasvanut 92 tuhannesta 578 tuhanteen v. 1937.

Sosialismi, tuo ennenkuulmaton olosuhteet tieteen kasvuille. Sovettiooppineet keksinnöillään ja saavutuksillaan kohoavat maailman tieteen etumaisen edustajien riveihin. He ovat kansainvälisten tieteellisten kongressien ehdottomia osanottajia. Sovettiooppineiden — Pavlovin, Tsiolkovskin, Karpinskiin, Mithuriniin nimet ovat tunnettuja koko maailmalla. Paljon kohoaa nykyään uusia oppineita sovetitöppineiden maassamme työläisistä ja talonpoijista.

Sovettitiede yhdistettynä sovetitöppineiden miehuullisuuteen ja urhokkuuteen tekee ihmeitä. Sovettitietokoneita ja sovetitöppineitä pidetään parhaimpina maailmassa. Sovettitietokoneemme lentävät kaikkein pitimmälle ja korkeammalle. Sovettitietokoneet sovetitöppineiden laivoissa ovat vallanneet ja alustaneet alaisekseen Arktikan jäiset lakeudet. He ovat saavuttaneet Pohjoisnavan, järjestäneet siellä talvehtimispaikan, suorittaneet siellä tieteellisiä töitä, pysäyttäneet radioaseman ja pitävät sen kautta yhteyttä synnyinmaamme kanssa. Urhokkaat so-

vettientäjät avasivat tien Amerikkaan Pohjoisnavan kautta. Maailman kaikilla kumilla tunnetaan nyt mainioiden sovetitöppineiden — oppineiden ja lentäjien — Schmidtin, Tshkalovin, Baidukovin, Beljakovin, Gromovin, Jumashev, Danilinin, Shevelin, Vodopjanovin, Molokovin, Mazurukin, Aleksejevin, Levanetskin ja monien muiden nimet.

Sosialismin voitto SSSR:ssä on avannut laajat ja avarat näköalat tieteelle, tekniikalle, tiedolle. Se on päästännyt irti kansassa uinuneet luomivoimat. Tuhansia talenteita ja kykyjä kansan joukoista on soveltivallan aikana kohonnut tieteen, kirjallisuuden, taiteen ja tekniikan kukkuloille.

Pulpuavat ja purkautuvat kansanjoukkojen mahtavat voimat. Tsarismi polki, painoi ja tukahdutti nämä voimat. Sovettivallan aikana, sosialismin maassa nämä voimat lähtevät liikkeelle, kukoistavat.

Työläisten ja kolhosnikkain suuret joukot kohoavat kulttuurin rappa ja itse tieteen ja tekniikan kukkuloille.

Uudet elämäntavat

Tiedonpuuden, koko kansantaloa ja kulttuurin kasvu tunnettu työtätekevien joukkojen elämäntavojen kehityksessä. Kaupungin, posjolan ja kylän muoto on muuttunut. Toinenlaisiksi on tulleet työläisen asunnoissa kaupungeissa: siinä on sähkö, vesijohto, höyrylämmitys, kaasu. Toinenlaisiksi on tullut myös kolhosnikan asunto: sinne on ilmestynyt polkupyörä, patefoni, kirjahylly, radioasennot. Työläisperheen palveluksessa

ovat yhteiskunnallinen ruokala, mekaaninen pesulaitos. Tehtaila ja laitoksilla on omat seimensä, lastentarhat.

Lastenlaitokset, yhteiskunnalliset ruokalat ja muut elämäntapalaitokset ovat nyt olemassa myös kolhoosissa.

Kätki tämä on avannut naiselle laajan tien tuotantoon, yhteiskunnalliseen elämään, taloudelliseen ja kulttuuriseen rakennustyöhön. Sovettivalta heti teki lupoa siitä ikäluokasta eriarvoisuuden, mikä valitti tilanomistajien ja kapitalistien vallan aikana naisiin nähden. Naisten oikeuksien eriarvoisuus on poistettu Sovettien vallan olemassaolon ensi päivästä lähtien.

SSSR:n industrialisointi, mikä toi mitä syvimmät muutokset maamme elämään kaikille puolille, on vapauttanut miljonat työtätekevät naiset työkykyä, kodin orjuudesta ja johtanut heidät tehtaaseen, kolhoosin hallintoon, soveltivallan elimiin, yhteiskunnallisiin järjestöihin, tieteellisiin instituutteihin ja laboratorioihin. Sosialistisen rakennustyön kaikille aloille on tullut soveltivallan rakennustyön täysivaltaista ja täysiarvoista osanottajana.

Ennen revolutionia oli yli puolet palkkatyötä suorittavista naisista kotipalvelijoina rikkaille, neljäs osa — battrakeina tilanomistajilla, kulakeilla ja papeilla. Mutta nyt on palkkatyötä suorittavista naisista suuri joukko ammatillisia työläisiä: heitä on suurteollisuudessa, transportissa, kone-traktoriaasemissa, sovhoosissa. Kotitaloustyöläisiä on kaikkiaan vain 2 prosenttia. Meillä naiset johtavat tehtaita,

sovhooseja, kolhooseja, trasteja, kouluja, instituutteja, tieteellisiä laitoksia, kansankomissariaatteja. Ei missään maailmassa nainen voi olla niin vapaa kuin SSSR:ssä. Ei missään maailmassa nainen voi niin täydellisesti kehittää tietoaan, voimiaan ja kykyjään kuin Sovettien maassa.

Eikä missään maailmassa nainen tunne eikä voi saada sellaista huolenpitoa itseään kohtaan kuin maassamme. SSSR:ssä äitiä nauttii soveltivallan mitä vakavinta huomiota. Sovettivalta on rakentanut ja rakentaa suuren määrän synnytystaloja ja seimiä. Äidille ja lapselle on turvattu lääkitä ja lääkintäapua. Ennen revolutionia Venäjällä ei ollut konsulttitoimia, jotka osoittavat apua äideille ja lapsille lääkärin valvonnalla ja neuvoilla. Mutta soveltivallan aikana on organisoitu tuhansia tällaisia konsulttitoimia: v. 1931 oli niitä 2.475, mutta v. 1937 — 4.175.

Sosialismin maa on antanut erittäin suuret mahdollisuudet nuorisollemme. Onnellista aikaa elää sovetitöppineisemme, se ei tunne tsarismen kauhuja. Se ei tuntenut eikä tunne eksplaatitöitä. Se ei tunne mitään työttömyyksiä. Se ei tunne ankaria rajoituksia (usein faktillista riistämistä) oikeuksissa sivistyksen saantiin. Se ei tunne puutteita, kärsimyksiä ja nälkää.

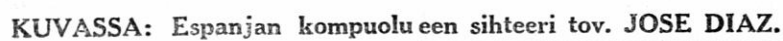
Suuri on soveltivallan huolenpito nuorisosta. Se elää tervettä, tietoisia, iloista ja onnellista elämää.

Vanhalla Venäjällä työläisten lapsilla tuskin oli lapsuutta. Ennen revolutionia oli suoritettu Moskovan läänin tehtaiden tar-

kastus. Osottautui että yksi kolmasosa kaikista työläisistä oli alkanut työskennellä saavuttamatta vielä 12 ikävuottaan. Noin 10 prosenttia työläisten lapsista oli heitettävä tehdelämään, silloin kun he eivät vielä olleet täyttäneet 10 vuotta.

Mutta soveltivalta laillaan tiukasti suojelee nuorison työtä. Lasten työ on kielletty ja siitä ankarasti rangaistua lailla. Alakäisten työ on rajoitettu 6 tuntiin. Sovettivalta on sääntänyt lasten pakollisen opetuksen ja antaa mahdollisuuden kaikille lapsille saada sivistyksen. Työläisten, kolhosnikkain ja toimitsijain lapsilla on kaikki mahdollisuudet opiskella, saada ei ainoastaan yleinen, vaan myös spesiaalisivistys.

Yli puoli miljoonaa nuorukaista ja tyttöä opiskelee yliopistoissa, instituuteissa ja muissa korkeakouluissa. Sadat tuhannet insinöörit, agronomit, kemistit, kirjailijat, lääkärit, pedagogit ja eri alojen professorit on valmentettu soveltivallan vuosina. Viimeisten kahdeksan vuoden aikana (vuodet 1929—1936) on soveltivalta valmentanut 393 tuhatta nuorta spesialistia taloudellisen ja kulttuurisen rakennustyön eri aloille Moskovan, Leningradin, Gorkjin, Harjovin, Sverdlovskin ja muiden suurkaupunkien

Kommunistinen puolue on aina ollut jyrkkänä ja johdonmukaisena kansanrintaman puolustajana, — korosti Diaz. Sitäpäit- si, puolustaa koko kansan ja kansanrintaman etuja, kommunistinen puolue ei ole milloinkaan lakannut olemasta proletariaase- na puolueena eikä ole kiertänyt ohjelmastaan. Proletariaatin etujen puolustaminen tällä hetkellä ei ainoastaan ole olemaa- seen, mikä on ainoa tae vihollis- ten puolueeseen tunteutumis- ta vastaan. Jos tämä kaikki tulee tehdyksi, lausuu Diaz, niin jous- tava ja yhtenäinen kommunisti- nen puolue, mikä oikein orientoi joukkoja ja aseistuneena bolse- vistisella vapppaudella, tulee ole- maan minkä tahansa tehtävän tasolla. Sellaisen puolueen kanssa Espanjan kansa tulee voitta- maan.

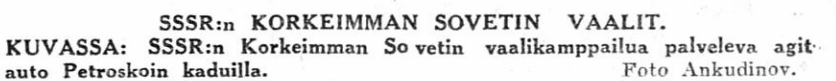
Lontoo, (TASU). Marraskuun 22 ja 23 päivinä Lontoon pörsissä oli havaittavissa arvopapereiden kurssin jyrkkä aleneminen. Suurimpien teollisuusalojen muutamia osakkeet laskivat 25—30 prosentilla verrattuna tämän vuoden korkeimpaan kurssiin. "Daily Expressin" finanssiosaston toimittajan sanojen mukaan, marraskuun 22 päivä oli kaikkein katastrofin päivä v. 1929 finanssikiiriin jälkeen.

"Krasnaja gazetan" kirjeenvaihtaja tiedottaa, että marraskuun 24 päivänä Uritskin torilla lähtivät agitasionimatkalle Leninradin alueelle 10 autoa ja 30 moottoripyörää, jotka on koristettu vaalipalkeilla ja loosungeilla. Ennen lähtöä torilla pidettiin miitinki.

Samoin "Krasnyi Sport" tiedottaa, että Arkanγγελissa moottoripyöräilijät kulkevat pitkin kaupungin katuja vaaliagitatsion tarkoituksessa.

IV. Seimet:			
1.	Kivinen	Petroskoi	98,0 98,0 Tsaplin
2.	"	Petroskoi	44,0 45,0
3.	"	Kontupohja	97,0 98,5 Semin
4.	"	Sorokka	90,0 90,0 Tsvetkov
5.	"	Kemi	84,0 84,0 Vasiljev
6.	Puinen	Nurmoila	53,0 72,3
7.	"	Kantalahti	41,0 41,0
8.	"	Pai	75,0 75,0
Karjalan Valtion Suunnittelukomitea.			

Tov. Sedljarov palvelee rajavarti-osastossa, jota komentaa eversti Bartashunas. Häntä kuullaan, että neuvostoliiton rajavartiollaiset. Äskettäin hän saapui alkovenäjän SSR:n sisäasiain ministeriön ansankomissarilta palkkion kuukausittain rajanriikkojen pidätyksestä.

Rugoiev.

MOPR'in kaupunkikomitea.
